

Estudiants **En lluita**

Butlletí núm. 1 · Març de 2008

El 6 de març i la lluita contra Bolonya

Les mobilitzacions universitàries d'aquest 6 de març són especials. I ho són per molts motius.

Per començar, són les primeres després d'una certa recuperació del moviment estudiantil en les manifestacions del novembre i desembre. En segon lloc, després de la difícil lluita amb un general "No a Bolonya" durant anys, ara comencem a lluitar contra uns objectius específics, com la derogació del Reial Decret que concreta Bolonya a l'Estat espanyol. En tercer lloc, perquè s'està recuperant un vincle que es crucial, el del moviment estudiantil amb els professors i treballadors (amb la important convocatòria de vaga també des d'una part dels professors i investigadors a la UAB). I per últim, perquè en el transcurs dels dos propers anys hi haurà la batalla definitiva sobre si s'implanta o no tota la reestructuració universitària, ja que el curs 2009-10 s'hauran substituït definitivament totes les llicenciatures i diplomatures per graus i postgraus.

Així, en els dos anys que venen tot el sistema es readaptarà, tant a través de lleis dels governs (amb la propera reforma de la LUC, la Llei Catalana d'Universitats) com des de les universitats, que faran les seves propostes dels nous graus. Un eslavó clau i factible d'aturar és impedir que les facultats donin via verda als nous plans d'estudis. A la UAB la facultat de Comunicació i la de Traducció i Interpretació han aconseguit bloquejar-ho a través de l'activitat d'estudiants i professors. Farà falta repetir-ho arreu.

Les possibilitats d'una lluita massiva ja s'han vist a la Universitat de Santiago de Compostela, on les mobilitzacions contra la implementació de plans pilot-Bolonya han estat impressionants, amb més d'un mes i mig de vaga que s'ha mantingut durant els exàmens.

La manifestació del 15 de novembre va reunir a més de 10.000 estudiants a Barcelona.

El que ens ve a sobre amb el Reial Decret

El passat 31 d'octubre de 2007 va entrar en vigor a l'Estat espanyol el Reial decret que desenvolupa el procés de reforma establert a l'EEES (Espai Europeu d'Educació Superior), unes reformes que suposen una progressiva i preocupant privatització de l'ensenyament públic universitari.

Sota el pretext de millorar la qualitat de l'educació universitària, una fi lloable en si mateix, el Reial decret amaga unes conseqüències enganyoses per als estudiants que suposaran la seva immersió en un mercat laboral de precarietat, així com l'augment dels preus de les matrícules universitàries o la desaparició de titulacions que no s'adeqüen als anomenats 'fins del mercat'. I tot això emana dels antidemocràtics òrgans de decisió de la Unió Europea, sense haver portat a terme cap tipus de consulta als principals afectats: alumnes i professors.

L'estructura implantada pel reial decret 1393/2007 dividirà les titulaci-

ons en dos períodes, denominats Grau i Postgrau.

Respecte al Grau, l'article 9 del mateix Decret diu que: 'Els ensenyaments de Grau tenen com finalitat l'obtenció per part de l'estudiant d'una formació general orientada a la preparació per a l'exercici d'activitats de caràcter professional'. Així doncs, sent el Grau tan sols una 'formació bàsica', els estudiants graduats veuran desaparèixer les seves atribucions professionals, que fins a avui dia els permetien realitzar determinades tasques relacionades amb la seva formació. És més, es devaluaran els títols ja existents, perquè passaran a equiparar-se amb el nou mecanisme de Graus.

I atès que l'objectiu del Grau és purament mercantil i orientat a l'exercici professional, els plans d'estudis es desvirtuaran i es reduiran al mínim aquelles carreres, assignatures i continguts no productius dintre del sistema neoliberal de mercat, tals com les Humanitats, la Filosofia o les Arts.

Perquè els estudiants puguin ►

Estudiants **En lluita**

► acreditar la seva utilitat en el mercat laboral, se'ns imposa la realització d'un Postgrau o ensenyament especialitzat, equivalents en preu i contingut als Màsters que ja coneixíem, el que serà un problema d'accés a l'educació de qualitat a aquells que no puguin pagar els elevats costos de les matèries pràctiques que obligarà el Decret. A més, al ser creats a conveniència de cada entitat privada els Postgraus, no podem tenir la seguretat que anem a trobar-los en carreres sense una utilitat laboral immediata.

Per si tot això fora poc, en tot pla d'estudis augmentaran els continguts pràctics corresponent al nou sistema de crèdits europeus (ECTS), equivalents cadascun a 30 hores de treball per part dels estudiants, quan ni tan sols un terç d'aquestes hores seran lectives. L'assistència a classe i la proliferació de projectes pràctics faran d'estudiar un veritable ofici no remunerat, que les empreses podran aprofitar gratuïtament en forma de pràctiques obligatòries. Les titulacions seran accessibles a uns pocs i aquells que necessitaven estudiar i treballar per a mantenir-se, ara simplement desapareixeran de les universitats.

En resum, el Reial decret és un veritable atemptat contra un dret bàsic, l'accés a una educació universitària pública, perquè dificulta l'accés a aquest, margina coneixements i persones aliens a la demanda del mercat neoliberal i crea una borsa d'estudiants precaris fora del sistema al costat d'unes poques elits de titulats que no tindran més remei que perpetuar aquesta situació de desigualtat.

Miquel A. Ripoll i Joel Sans

La vaga de Becaris a la UAB, sinopsis

A mitjans de gener, es va escampar la notícia de que el rectorat de la UAB prepara un nou reglament que suprimia els actuals descomptes en la matrícula dels estudiants amb beques, arran d'això es va decidir convocar una reunió informativa, en la qual els afectats prenen la decisió d'anar a la vaga durant la setmana del 22 al 25 de gener.

S'edita un manifest en que s'exigeixen tres condicions 1) La paràlització d'aquest decret, que ni reconeix els becaris com a treballadors ni estableix uns ingressos mensuals mínims 2) El compliment de les condicions que estableix l'actual convocatòria per a becaris i becàries 3) l'establiment d'un calendari de negociacions entre becaris i deganat.

En adonar-se de la magnitud que prenía tot plegat des del rectorat i més concretament des de l'oficina del vicerector comencen a escampar-se trucades i correus d'amenaça als becaris que estan en vaga, especialment cap els companys que fan tasques d'auxiliars de les biblioteques. Tot inútil, ja que la vaga de becaris va tenir un seguiment del 90%.

El 24 de gener es reuneix la comissió d'afers d'estudiants del rectorat amb l'objectiu d'aprovar el reglament però unes 150 es manifesten tot fent enrenou a la porta del rectorat. Aclaparats per la pressió, el president de la comissió cedeix i deixa passar als representants dels becaris. Resultat, el reglament s'aconsegueix paràlitzar momentàniament. Però el rectorat continua encaparrat en que cal posar-lo

en vigor i convoca una nova reunió per a la següent setmana. En resposta es convoca una nova tongada de mobilitzacions que van del dimarts 29 al dijous 31. És en aquest moment que la problemàtica salta a la llum pública (la Vanguardia, Público, el País es fan ressò dels esdeveniments...). Finalment, tot se salda en victòria dels vaguistes quan el Consell de Govern celebrat el dia 31 desisteix en els seus intents i retira el reglament.

Malgrat haver aconseguit el seu primer objectiu immediat, ara per ara el moviment s'ha consolidat i continua lluitant per la laborització de les places ocupades per becaris i per la creació d'un sistema de beques a l'estudi no condicionat a contraprestacions laborals encobertes.

Si bé s'ha creat una comissió per iniciar converses entre el rectorat i els becaris, ara per ara es troba en un punt mort, però els becaris tenen prou clar que aquesta es una lluita que no poden perdre i que en cas de sentir que les negociacions no avancessin sempre els quedarà la possibilitat d'interposar denúncies col·lectives a inspecció del treball.

Gorka Ferrándiz

★ Organitzar-nos per lluitar

Després de diferents mobilitzacions contra bolonya mesos enrere, els estudiants ara ens hi hem topat de morros, ara ja si estem patint els nocius efectes concretats del nou pla que abans podia semblar etèri. Per exemple, la sobrecàrrega de feina a la que s'ens sotmet monopolitza ens el temps dia a dia de manera que un estudiant ho és a temps complet, sense lloc per a res més; el trajecte a la precarietat és en marxa i a tota màquina. Així doncs és essencial que els estudiants lluitem per de-

fensar el dret de tot ésser a una educació pública i de qualitat, per desinfectar-la de la mercantilització que pateix, almar per les retallades pressupostàries que la deixen a mercè de les empreses inversores.

La millor manera de lluitar per combatre la dinàmica neolliberal és organitzar-se, a l'assemblea de facultat o allà on s'articuli la resistència i no és una lluita aïllada és un front obert més, com la vivenda o la precarietat, contra el neoliberalisme ni exclusiva dels

estudiants, estem amb professors i treballadors de la comunitat educativa en general; un triomf o derrota ho és per la societat, i pel capitalisme.

Oriol Alfambra

**Organitza't amb
Estudiants En Lluita!**

Contacta a:
E-mail - enlluïta@enlucha.org
Tel - 687 202 461